

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ПІД ЧАС ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

доц. Саботовська-Фролкіна І. С.

Кафедра педагогіки та психології

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Актуальність. Стійке спрямування України на євроінтеграцію, курс на реформування системи освіти, нові вимоги соціуму до професіоналізму фахівців актуалізують потребу певного переформатування їх професійної підготовки. Рівень компетентності сучасного фахівця, його ділова культура, соціальна позиція стали визначальними факторами у вирішенні завдань розбудови нашої держави, тому особливої уваги набуває питання практичної підготовки у закладах вищої освіти (далі ЗВО).

Аналіз наукових джерел засвідчує, що в теорії і практиці вищої освіти накопичено значний досвід, який може стати основою професійної підготовки майбутніх фахівців. Зокрема питання формування професійної компетентності під час практичної підготовки висвітлюються у працях В. Беспалько, І. Зязюн, Л. Кайдалової, Н. Ничкало, С. Сисоєвої, В. Скакун та ін.

Мета. Полягає у визначенні психолого-педагогічних умов формування професійної компетентності під час практичної підготовки майбутніх фахівців у ЗВО.

Виклад основного матеріалу. У сучасних умовах головним завданням професійної освіти є підготовка кваліфікованих конкурентоспроможних кадрів із високим рівнем сформованості творчого мислення, кращих людських якостей, національної свідомості, особистісних та професійних компетенцій.

Під професійною компетентністю фахівця будь-якого профілю розуміється компетентність працівника, який демонструє володіння знаннями, вміннями, навичками, професійно важливими якостями, необхідними для здійснення певної професійної діяльності.

Слід зазначити, що під час прийняття на роботу фахівців будь-якої галузі перевага надається тим із них, які: мають інноваційні професійні знання; здатні застосовувати ці знання на практиці; володіють професійними навичками; вирішують проблеми грамотно, кваліфіковано і в короткий термін; постійно вдосконалюють свій фаховий досвід; не вагаються брати відповідальність; відчують себе часткою команди, в якій (з якою) працюють. Тому, з метою формування професійної компетентності майбутніх фахівців під час практичної підготовки необхідно акцентувати увагу на принципах взаємної співпраці, поєднанні професійних й особистісних рис, спрямуванні на фахову діяльність. Компетентність дозволяє ефективно взаємодіяти з професійним середовищем завдяки наявності необхідного фонду переживань, знань, відносин (атрибутів свідомості); виступає провідним регулятором професійного розвитку особистості; передбачає глибоке розуміння професійного середовища і свого місця в ньому.

У зв'язку з цим, відзначимо, що сутність психолого-педагогічних умов полягає в синтезі об'єктивних можливостей змісту освіти, методів, організаційних форм і матеріальних можливостей, які сприяють розв'язанню поставлених педагогічних завдань. Також, це створені зусиллями колективу умови для покращення навчального процесу, це система органічно пов'язаних між собою психічних та практичних дій, спрямованих на розв'язання конкретних педагогічних завдань навчання, які є обов'язковими для майбутніх фахівців.

Загалом, особливу увагу необхідно зосередити на таких умовах, як ефективна взаємодія викладача і студентів під час застосування тих чи інших методів навчання, психологічна готовність до такої роботи та їх психологічний комфорт під час практичної підготовки. Почуття комфорту, позитивний емоційний стан та психологічний клімат у ЗВО є сприятливими факторами в освітньому процесі.

Висновки. Вважаємо, що особливої уваги потребують саме психолого-педагогічні умови, серед яких: 1) індивідуалізація навчання студентів як чинник формування мотиваційно-ціннісної сфери майбутніх фахівців; 2) використання інтерактивних методів навчання у формуванні професійної компетентності майбутніх фахівців. Реалізація визначених умов дасть змогу розвинути в них необхідні компетенції, що потребує експериментальної перевірки під час практичної підготовки за певною освітньою програмою окремого ЗВО.

ПИТАННЯ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ В ВИРОБНИЧІЙ ПРАКТИЦІ СТУДЕНТІВ

проф. Гладух Є. В., проф. Чуєшов В. І., доц. Юдіна Ю. В., доц. Грубник І. М.

Кафедра промислової фармації

Національний фармацевтичний університет, м Харків, Україна

Вступ. Вживання фальсифікованих (контрафактних) лікарських засобів (ЛЗ) пов'язане з ризиком для здоров'я людей, так як переважна більшість таких ЛЗ не відповідає стандартам якості. Їх виробництво і поширення є економічним злочином, оскільки заперечує патентне право і право на зареєстровані торгові марки, завдаючи цим шкоди законослухняним виробникам. Крім того, споживання підроблених ліків підриває довіру до органів охорони здоров'я та фармацевтичної продукції в цілому. Виробництво і розповсюдження контрафактних лікарських засобів, а також лікування ними пацієнтів представляються за своєю актуальністю значною проблемою для держави.

Виклад основного матеріалу. Однією зі складових виробничої практики студентів є знайомство з організацією роботи відділів контролю якості в умовах фармацевтичних підприємств і організацій; організацією і виконанням заходів щодо попередження можливості випуску або виготовлення недоброякісних та фальсифікованих лікарських засобів.

При проходженні виробничої практики достатній обсяг годин відводиться на самостійну аналітичну та науково-дослідну роботу. Студенти вивчають накази та інструкції, які регламентують контроль якості ліків, а також оснащення та організацію роботи контрольно-аналітичної лабораторії.